

MÓDSZERTANI LEHETŐSÉGEK AZ ALKOTTATÓ TERMÉSZETTUDOMÁNYI PEDAGÓGIA ÁLTALÁNOS ISKOLAI ALKALMAZÁSÁBAN

Kiss Albert

Zalabéri Általános Iskola és AMI

Kulcsszavak: tehetséggondozás; természettudományi pedagógia; módszertan

Az alkottató természettudományi pedagógia módszertana – az 1998-tól megkezdett, három szakaszból álló – empirikus pedagógiai kutatásra épül. A kutatás első szakasza (1998–2004) azt az előfeltevést vizsgálta, hogy a tudományos alkotó munkába való bevezetés lehetséges-e tízéves kortól az általános iskolában a tömegoktatás keretei között (Zsolnai, 2005). A második szakasz (2004–2008) előfelvetése, hogy az általános iskolai tudományos diákköri munka betöltheti azt a szerepét a tömegoktatás keretei között, hogy a tehetséges gyerekeket megismertesse a szubjektív tudományos alkotások létrehozásának módszertani elemeivel (Kiss, 2010). A harmadik szakaszban (2008–2014) azt a hipotézist vizsgáltuk, hogy az „Alkottató természettudományi pedagógia” módszertana javít a közoktatási rendszer egyik gyenge pontján, a természettudományos felkészítés alacsony színvonalán (Kiss, 2011).

A „Kreatív természettudományi tehetséggondozás” lényegének, elméleti keretének leírásában értékes dolognak tekintjük az osztályteremben, szaktanteremben, iskolaudvaron és terepen szerzett tapasztalatot; a nyomtatott és elektronikus információforrásokat; a kreatív megismeréskor keletkező szubjektív alkotási produktumot; a létrehozott tárgyasult alkotások bemutatását; az alkotások rendszerezésekor keletkező portfóliót; a kreatív természettudományi tehetséggondozást (Kiss, 2014).

A kutatásban (1998–2014 között) 3294 tanuló (10–14 éves) munkáját elemeztük a dokumentumokon keresztül, 628 pályamunkát vetettünk alá minőségi elemzésnek, azok prezentációját megfigyeltük, valamint az előadásokat értékeltük. Az elméleti és oktatási relevanciájáról így vélekedik Falus Iván (2011): „Sokban hozzájárulhat Az alkottató természettudományi pedagógia könyv ahhoz, hogy a középiskolai alkotó jellegű természettudományos tanulást megalapozva, a mai oktatási rendszer egyik gyenge pontján, a természettudományos felkészítés alacsony színvonalán javítani lehessen. Az így kialakított motivációval, a tudományos megismerés eszközrendszerével, a természettudományos ismeretek gyakorlati hasznosításának tapasztalatával felvértezett tanulók alkalmasak lesznek a középiskolai tananyag alkotó feldolgozására, a természettudományos felsőoktatásban való részvételre.”